

Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

108838

2
EK

za

vezilna darila,

ali

vošilne pesmice o godovih, novem
letu in drugih priložnostih,

z

nekterimi spominskimi listeki in grobnimi
napisi.

(Drugi popravljene in pomnožene natis.)

V LJUBLJANI 1869.

V založbi in naprodaj pri Janezu Giontini-tu
bukvarji.

Postavit.

~~22175. II. C. e/2~~

108838

108838

VENČEK

za

vezilna darila,

ali

vošilne pesmice o godovih, novem letu
in drugih priložnostih,

z

nekterimi spominskimi listeki in grobnimi
napisi.

(Drugi popravljani in pomnoženi natis.)

V LJUBLJANI 1869.

V založbi in naprodaj pri Janezu Giontini-tu
bukvarji.

108838

I. Godovnice.

Očetu ali materi.

1.

Dragi Oče! *)

Kaj Vam hoče

Danes zvesti

Sin prinesi

Za vezilo —

U darilo?

Druz'ga nimam kot željé,

Navdihuje je sercé,

Ki v nebo za Vas puhté:

---

*) Materi se tako le spremeni:

Kaj čem dati,

Draga mati!

Za vezilo

Vam v darilo?

Druz'ga nimam kot želje, i. t. d.

(kakor zgorej.)

Da bi zdravi,
Ne v težavi
Let še dosti
Le v radosti
Ino v sreči
Vedno veči
Prav veseli
Doživeli,
Kdaj nad mano
Srečne dni,
Sladke ure
V starosti,
Blagra božjega deležni;
To želi Vam sin hvaležni.

2.

(Po zimi.)

Kaj če sin, preblaga mati! *)
Vam za god veseli dati?
Ven'c bi pletel, — rožic ni,

---

*) Očetu se naredi tako-le:

Kaj za god, preblagi Oče!
Sinek Vam podati hoče?
Ven'c bi pletel i. t. d.
(kakor zgorej.)

Vsaka se je posušila,
Zima jo je zadušila; —
Vendar ena še cveti;

Še cveti in bo cvetela,
Vekomaj bo zelenéla
Lepše vedno dan na dan;
Ta mi v sercu je pognala,
Je: „Ljubezen in Zahvala,”
K' sem jo večno Vam dolžan.

To Vam dam tedaj v vezilo,
Zraven združim pa vošilo:
Da bi zdravi žive dni
Srečne imen'vat' se smeli,
In nad mano doživeli
Sladke ure v starosti.

To na zemlji. In ko jenja
Kratek ték tega življenja,
Naj odprè se Vam nebó;
In nebeški Serafini
Naj prot večni domovini
V sveti raj Vas spremijo!

3.

(Za vsak letni čas.)

Cvetko eno, draga mati!
Vam v vezilo hočem dati,
Cveté lepše dan na dan,
Ta mi v sercu je pognala,
Je: „Ljubezen in Zahvala,”
K' sem jo večno Vam dolžan.

To Vam dam tedaj v vezilo,
Zraven združim pa vošilo:
Da bi zdravi žive dni
Srečne imen' val' se smeli,
In nad mano doživeli
Sladke ure v starosti.

To na zemlji. Ko pa jenja
Kratek ték tega življenja,
Naj odpré se Vam nebó;
In nebeški Serafini
Naj prot večni domovini
V sveti raj Vas spremijo.

4.

Nič scer nimam, draga mati!
Vam za god veseli dati,
Naj Vam toraj le sercé
Danes čisto razodéne,
Žêlje svoje preiskréne,
K' noč in dan za Vas goré:
Da bi dolgo, da bi zdravi,
Ne v nadlogi, ne v težavi
Uživali sladke dni
Vedno jasni in veseli,
In nad mano doživeli
Srečne ure v starosti.

To na zemlji. In ko jenja i. t. d.
(kakor poprej.)

5.

(O poletnem času.)

Prišlo je poletje milo,
Blizo je že kresov dan,
Cvétek zalih neštévilo
Se rudí čez hrib in plan.
Toda milo krasno cvetje
Naglo je prenaglo preč;

Rožnik mine in poletje,
In cvetličic — ni jih več.
Troje rožic vendar klije,
Ki ne vzame jih vihar;
Kterih zima ne pobije,
Ki ne vsahnejo nikdar.
Scer samotne so in skrite,
Polje, vert jih ne pozna,
Večnemu pa so očite,
Da cvêtijo mi s sercá.
Perva cvetka zanimiva,
Spoštovanje kliče se,
Druga pa ljubezen živa,
In zahvala tretja je.
Te cvetlice v venc povite,
Mati mila, ljubljena!
Da v vezilo, dovolite,
Dans Vam hčerka jih poda. *)

---

*) Sin pa tako le:

Te cvetlice v venc povite
Kot ljubezni živ spomin,
Da v vezilo, dovolite,
Vam jih da hvaležni sin.

Mala reč je; vendar vroče
Plam ljubezni ven gori,
K' vedno kliče: „Večni Oče
Naj Vas dolgo še živi!”

6.

(O jesenskem času.)

Minulo srečno je poletje,
In prišel je jesenski čas,
Osulo se je lepo cvetje,
Le malo rož je več pri nas.

In huda zima pride kmalo,
Noben'ga cvetja ne bo več;
Nič rožic nam ne bo ostalo,
Lepota vertov vsa bo preč.

Al' rož'ca ena vendar rase,
Vmoriti zimi se ne da,
Cveteča bo vse večne čase,
Noben vihar je ne konča.

In ta cvetlica vedno zala
Je zrast'la meni iz serca;
Ljubezen serčna in zahvala
Se imenuje cvetka ta.

Le to Vam oče ljubeznjivi!
Podám za Vaš veseli god,
In kličem: „Dolgo let vas živi
Nebeški Oče in Gospod!”

7.

(Po zimi.)

Akoravno cvétja nima
Ne planjava, ne poljé,
In če tudi huda zima
Vzela je cvetličice;
Ena vender je cveteča!
Za vezilo Vam jo dam
Ta „ljubezen je goreča.”
Je najboljšé, kar imam.

Sin očetu iz ptujega kraja.

Presrečni časi so minili,
K' o Vašem godu, oče mili!
Doma sem v družbi Vaši bil,
Se tega dneva veselil.

In če osoda tud' nemila
Od Vas me daleč je ločila,
Bom tega dné pozabil mar?
Oh, ljubi oče! nak! nikdar!

Ce tudi kraj zdaj loči nas,
Smo v duhu skupaj vsaki čas,
Ljubezni véz, ki vse preseže,
Nas večne čase skupaj veže.

In kol'kor dalj smo ločeni,
Tolk' bolj sercé za Vas gori
In kliče: „Oče ljubeznivi!
Še dolgo dolgo Bog Vas živi!”

Očetu.

Pozdravljeno mi jutro sveto!
Dans god vesel je praznovan.
O da ponovil mnogo leto
Bi se nam pač ta lepi dan,
Ki ven'c ljubezni, spoštovanja
Me plesti, Oče, Vam priganja!

Kar serce čuti zgovoriti
Z besedo scer mogoče ni;
Pa jezik kar ne zna storiti,
Občutljej naj nadomesti
In zdih ljubezni živovročé:
„Bog živi Vas, premili Oče!”

Materi.

Ni treba dosti besedi,
Kjer serce sercu govori,
Ljubezen živa in goreča
Je mirna, tiha in molčeča.
Al dans ne morem pa molčati,
Veseli god Vaš, blaga mati!
Mi s cel'ga serca vzdigne glas:
„Bog Oče večni živi Vas!”

Hči materi.

Kako ljubezen, mati mila
Vam bode hčerka povernila? —
Tegá ne morem in ne znam;
To le zamore Večni sam.
Al vendar Vas razveseljvati

In Vašo voljo spolnovati,
Nikdar ne razžaliti Vas,
Hvaležna biti vsaki čas;
So moj'ga serca želje vroče,
K' je Vaša hči spolniti hoče.

Sin očetu.

Kaj danes Vam preblagi oče!
Hvaležni sin vošiti hoče?

Sercé gori mi vse za Vas,
In žene z globočine glas:

„O kralj nebeški večne slave,
Ozri se milostno z višave!

Molitev mojo dans poglej,
In moje serčne zdihe šteji!

„Osreči milega očeta!

In živi ga še mnoga leta,
Mu daj vesele, zdrave dni,
Obvari ga nevarnosti!“

Tvoj sveti blagoslov mu bodi,
Po srečni poti naj ga vodi
V življenje večno angelj Tvoj,
Kjer večni mir je in pokój.

Dete materi.

Majheno sem scer še dete
Vendar pa ljubezni svete
    Serce mi do Vas gori.
Da bi zdravi in veseli
Dolgo, mama, še živeli
    To Vam sinek Vaš želi.

V god matere.

1.

Cerkev dans slavo Marii prepeva,
Pesmi veselja prot nebu doné,
Petje po zemskih okrajnah odmeva,
Svojo kraljico narodi časté.

Moj'ga tud serca so spolnjene želje;
Name pogledal je Stvarnik višin,
Dvojno u sercu občutim veselje,
K' matere dvojne obhajam spomin.

Mati duhovna je Solnce rodila,
K' vernikam sveti čez zemlje meje,
Vrata nam večna je spet odklenila,
Mlajšim Adama odperta stojé.

Kdo pa men' kazal je pot v življenje?
Kdo mi obudil neskončne želje?
Mama Vi dali ste mi podučenje,
Večne resnice vcepili v sercé.

Hrano telesno ste meni dajali,
V Vašem sem varstvu k spoznanju prišel,
Vi me po zemlje stezicah spremljali,
V brezen pogina da nisem zašel.

Hvala, ljubezen so moja darila,
Mama Vam dans jih zaupno podam,
Zraven še mnoga prijazna vošila,
Ki v sercu otroškem je vedno imam:

V miru po zemlje dolini hodite,
Dolgo naj spremlja me Vaše okó,
Ob uri ločenja v Gospodu zaspíte,
Venec življenja Vam delež naj bó!

2.

Katolška cerkev dans praznuje
Nebes kraljice dan častit',
Otrokom svojim zapovduje
Za gnade mnoge jo prosit'.

Tud jaz se dans priporočiti
Mariji hočem prav zvestó,
Da hotla ona bi prositi
Za mamó mojo tak blagó:

V preljubem miru Vam živeti
Previdnost božja daj na svet',
Naj sreče luč Vam žarno sveti
Čez pot življenja dolgo let.

Gospodov angelj naj Vas vodi
Življenja celi dolgi čas,
Povsod tovarš Vam angelj bodi,
In brani vse nesreče Vas.

Ko konc življenja Vaš'ga pride,
Ko časno Vam minulo bo,
Ko senca smerti Vas obide,
Naj angelj spremi Vas v nebo!

V god očeta.

1.

Ljubezen

Zahvalo

Edino

Vezilo,

Ki v sercu otročjem ga vedno imám,
Vam oče premili, v spominek podám:

Po zemlje

Stezicah

Veseli

Hodíte,

Naj ure

Pod solncem

Vam mirno

Tekó;

Na večer življenja se v Bogu ločite,

Naj angelj Gospoda

Vas pelje v nebó!

V križa napisu je moje vošilo,

Prinesem ga Oče! Vam danes v spomin,

Podobico križa, najlepše darílo,

K' zamore ga dati hvaležen Vam sin!

2.

Zimsko nam solnce naravo ogréva,
Cvetje spomladno v zemlji še spi,
Ptičic kardelo v zraku ne peva,
Duh se življenja le slabo glasi.

V logu duhovnem pa vigred ne zgíne,
V večni krasoti ji rožce cvetó,
Njihna lepota na veke ne míne,
Vrednosti svoje nikdar ne zgubó:

Perva ljubezen se nam imenuje,
Večni otrokom pri rojstvu jo dá,
Bogljivost, udanost nam On zapovduje,
K' pridemo enkrat k spoznanju duhá.

V znamnje zahvale jih, oče, vzemíte,
Polhen veselja jih Vam podelím,
Venec duhoven prijazno sprejmite
V rojstnega dneva veseli spomín.

Dolgo ohrani Vas, Oče stvarjenja,
Vaše popotvanje srečno naj bo,
Kedar razpade Vam čolnič življenja,
Zmage naj krona Vam kinčá glavó!

Družba očetu ali učitelju.

(O pomladanskem času.)

Le veseli, bratje zbrani,
Dan vesel se nam oznani,
Naj doni veseli glas! —
Cvetke nježne vkup nosimo,
Slavne hvale vence vijmo, —
Dans vesel je god za nas!

Cvetke pomladanske zale
So sicer že zdaj pognale,
Pa njih cvet se usuši;
Mali veter naj popiha,
Jim glavice že zaviha,
Več po njih sledu ga ni.

Lepše pa cvetlice zale
Oče blagi! so pognale
Iz hvaležnega sercá; —
Cvet ljubezni so goreče,
Večno mlade in cveteče
Kterih zima ne konča.

Te mi v venec dans povimo,
Ga Očetu poklonimo!

Obstopimo Vas okrog;
Ter zavpimo skupaj zbrani:
„Dolgo let nam še ohrani
Milega Očeta Bog!”

Bratu.

Kakor solnce, kedar vstaja,
Zemljo čarobno obsije,
Žar čez hrib in plan razlije
In z gorkoto vse napaja:

Tak' naj sreča Te navdaja,
Ti veselja vence vije,
Dokler zadnja ura bije,
In Te sprejme hiša raja.

Dolgo brate ljubeznjivi!
Dolgo Te še Bog poživi! —
To je, kar Ti brat želi.

Kratko je sicer vošilo,
Al v nebesa bo donilo
Ker iz serca mi gori.

Materi.

1.

Kot solnce pomladno, ki zemljo ogreje,
Z gorkoto prijazno naravo navdá,
Da mlada cvetlica iz tal se prismeje,
Da duh pomladanski iz rožic dihljá:
Tak meni veselje dans serce navdaja,
Ker god se veseli Vaš, mati, obhaja.

Podati ne morem Vam scer za vezilo
Nič družega, kakor otroške željé,
Ljubezni, hvaležnosti serčno vošilo; —
Pa saj je naj boljše, saj s serca mi gre.
Zatoraj Vam vošim, da zdravi, veseli,
Bi dolgo in dolgo še srečni živeli.

2.

Kot bistri studenček se vije po trati,
Med rožcami tiho, priljudno šumljá,

Tak Vaše življenje, preljubljena mati!

Naj vedno po zalih se rožcah peljá;
Naj sreča prijazna povsod Vas navdaja,
In rosa radosti Vas vedno napaja.

Se dolgo rumeno naj solnce Vam sije,
In kadar odmeril bo Večni Vam čas,
Da solnce za hrib se Vam v zadnje zakrije;
Dopelje nebeški naj angeljček Vas
V deželo radosti, kjer néha se reva,
V deželo, kjer večna se slava prepeva!

Hčerka očetu.

Kaj za dar bi hčerka mala
Dragemu očetu dala,

Za veseli goda dan?

Venec snoči sem mu spléla,
Na glavó ga bom mu dela, —

Z lepih rožic je nabran.

Perva rož'ca je hvaleča;

Druga srečo mu želeča;

Tretja pridnost obetuje,
Šterta dalji dar vdinjuje:
Serce venec zakoní,
Ljubav ž njega plamení.

Materi ali učenci.

Približal se je lepi dan,
Da god vesel je praznovan,
Ki vabi me, preblaga mati!
Za vse Vam serčno hvalo dati.

Besed saj dosti treba ni,
Ko sèrce sercu govori,
Dovolj, da kar je v sercu skrito,
Bogu je večnemu očito.

Le Njemu znane so željé,
Ki k Njemu gor' za Vas puhté:
Da Vas ohrani let še dosti
V zdravji, sreči in radosti!

Staršem.

1.

Če bili bi hribovi zlati
Mi v lasti, al svetovi céli,
Vse to bi hotel dans Vam dati
V vezilo za Vaš god veseli.

Ker sem pa malo dete revno,
Premorem ne nobene stvári,
Boga prositi čem pohlevno,
Da vas obilno blagodari;

Da dolgo Vam živeti srečno,
Vživati ure da vesele;
Po smerti pa v življenje večno,
V nebeško hišo Vas popelje.

2.

Lepe rožce so cveteče
Bele, pisane, rudeče,
Ki je polje, vert imá,
Rajski duh iz njih dihlja.

Lepši pa ko vse cvetlice,
Limbar, nageljni, plavice,
Bolj cvetè lepó vsak čas
Čista ljubav mi do Vas.

Iz te cvetlice nezvenljive,
Večno mlade, večno žive,
Venec Vam poda v spomin,
Za vezilo vdani sin.*)

Otrok očetu iz ptujega kraja.

Prišla je spet pomlad vesela
In (Sušca devetnajsti) dan,
Oznani dans mi zarja bela:
„Vaš god je, Oče, praznovan!”

Radost mi vselej je rodilo
To jutro nekdej še domá,
Z besedo sem otroško milo,
Za srečo prosil Vam Boga.

---

*) Ali pa:

Venec dans Vam naredi
Za vezilo Vaša hči.

Zdaj ločil sem se scer na ptuje,
Povsod je vendar Bog pri nas,
Nad Vami kot nad mano čuje,
Molitve moje sliši glas:

„Stoterokrat oblagodari
Mi starše ljubljene, o Bog!
Ohrani srečne in obvari
Jih reve, križev in nadlog!

Naj dolgo zdravi in veseli
Uživajo prijazne dni,
Enkrat pa v večnosti dodeli
Plačilo jim med angeljci!”

Nobeno solnce nam ne mine,
Da zjutraj, zvečer, vsaki čas,
Iz cel'ga sèrca globočine
Tako ne molil bi za Vas.

In večni gor, Gospod najviši,
K' ljubiti starše zapové,
Gotovo mojo prošnjo sliši,
Gotovo vidi mi v sercé.

Oddaljen otrok materi.

Vsaj dans doma bi hotel biti,
Z besedo lastno Vam vošiti,
Kar moje Vam želi sercé! —
Oh, da bi pač, preljuba mati!
Zamogel danes pokazati
Ljubezni svoje Vam solzé! —

Saj družega za Vas storiti
Ne morem zdaj, kot le moliti,
Prositi v solzah Večnega,
Da blagodari Vas bogato,
Enkrat pa v večno hišo zlato,
V nebeški raj Vas pripeljá.

To vse je, kar Vam, blaga mati!
Za god iz ptujega poslati
Zamore malo detice.
Sprejmite te solzice mile,
K' so v pismo se mi potočile, —
Ljubezen jih rodila je.

Dobrotniku.

1.

Dobrot sešteti ni mogoče,
Ki ste mi je storili Vi, —
Z besedo eno: drugi oče
Ste bili mi vse žive dni.

Naj toraj Vam to jutro sveto,
K' Vaš god vesel je praznovan,
Zahvalo dam za vse prejeto,
Saj sem jo večno Vam dolžan!

To vse je, kar Vam poverniti
Zamorem za dobrote zdaj,
Zahvalo dati in moliti,
Da večni Bog Vam plača naj!

Ozri se Oče iz višave!
Tako bom molil vsaki čas,
V veselji vedno srečne, zdrave,
Še dolgo, dolgo živi Vas!

2.

Kako bi danes dete malo
Se z Vami pač ne radovalo,

Ki obhaja se tak lepi god,
Ter me spomni vseh dobrot,
Ki mi jih roka Vaša mila
Vsa moja leta je delila!

Vošila o godovih razne
So sploh besede same prazne;
Le to, kar pride iz sercá,
Gre nad oblake do Boga;
Zato Vam nočem nič vošiti,
Temuč iz serca le moliti:

Da mili Bog iz roke večne
Vam dni vesele da in srečne,
Da dolgo let ohrani Vas
In blagodari vsaki čas;
Dobrot do mene mnogotero
Poverne, plača Vam stotero!

Učitelju.

Prišla (pomlad) je v (drugo) spet
In kmalo bo že (troje) let,
Odkar me božja roka mila
Vaši skerbi je izročila.

Kolk' lepih od takrát reči,
Kolk' zlatih ste naukov mi,
V besedi sladki rahlomili,
V mlado sèrce zasadili!

Naj toraj smem ta lepi dan,
K' Vaš god vesel je praznovan,
Gospod predragi in častiti!
Se Vam priserčno zahvaliti.

Besed saj dosti treba ni,
Kjer sèrce sercu govori,
Dovolj da serčne želje vroče
Pozna in vidi večni Oče.

On sliši tih molitve glas,
Ko kličem, molim vsaki čas:
Da naj ohrani let še dosti,
V blagor mile Vas mladosti! —

Scer bliža se nemili čas,
Da ločim kmalo se od Vas;
Ljubezen pa bo še ostala,
Me z Vami vedno bo vezala.

Zatorej tud če ločim se,
Ste Vi povsod pri meni še —

Al vsaj nauki Vaši mili,
Ki bodo vedno me vodili.

Porečem toraj pozne dni,
Ko trud mi Vaš še sad rodi:
To so nauki učenika,
Zahvala bodi Mu velika!

2.

Prisvetila zarja je,
K' iskro hvale mi užge;
Vošilo kratko radosti,
Ki s serca mladega puhti.

Nebeški Oče naj Vam da
Največo srečo do verha;
Jn jaz bom cvetke pridnosti
Na pot sejal Vam srečnosti.

Nekdanjemu učitelju.

Vi prvi ste b'li mi prijatelj premili,
K' ste perve nauke mi v sercé sadili;
Začetnik zatorej najprvi tud Vi
Ste morda vse sreče prihodnjih mi dni.

Ne morem sicer, učenik prečastiti!
Vam Vašega truda nikol' poverniti,
Moliti pa hočem priserčno vsak čas,
Da Večni poplača stoterokrat Vas!

Komurkoli

(o kateri koli priložnosti).

1.

Zdrave srečne Vas ohrani
Večni Oče in Gospod!
Vseh naj Vas nadlog obrani,
In naj spremlja Vas povsod!
To otrok Vam voši vdani
Dans za Vaš veseli god.

2.

Kodar Vas osoda mila vodi
Naj Vam sreča, zdravje, mir cveté;
Angelj po vseh potih z Vam' naj hodi
Naj Vas Bog ohrani dolgo še!
Jarem naj težav sladak Vam bodi,
Gor nad zvezdami počitek je.
Bog naj Vas do bitja lepše zarje
Zopernih viharjev vseh obvarje!

3.

Žegen svoj Vam Bog dodeli,
Vam radost in zdravje daj,
Da bi srečni in veseli,
Blagodárjeni vselej,
Dolgo, dolgo let živeli,
In enkrat šli v sveti raj!

4.

Naj Vam Bog stotero plača
Kar stor'te mi dobrega!
Naj vse húdo preč odvráča,
In Vam dolgo srečo da!
Naj Vam ure da veséle,
Zdrave in pokojne dni!
In enkrat naj Vas popelje
V hišo večne milosti!

5.

Z besedo dans mi ni mogoče
Razkriti svoje Vam željé,
Dovolj je pa, da večni Oče
V otroško vidi mi sercé.

On vidi, sliši zdihe vroče,
Ki mi s sercá v nebo puhté:
Da naj Vam Bog stoji na strani
Vas dolgo srečne še ohrani! —

6.

Če tirjati kdo po pravici
Ljubezen in zahvalo smé,
Z med vseh ste prvi Vi v resnici,
Ki Vam ljubezen, hvala gré;
Zatoraj Vam jo tud darujem,
Posebno dans v ta lepi god,
Ter s celega serca zdihujem,
Da blagodari Vas Gospod! —

7.

Kolikor zvezdic je nebá
Kolikor peska krog morjá,
Kolikor kapljic vóde je,
Kolikor žarkov v solncu sije;
Tolikokrat nad Vas naj zlije
Blagoslov nebeški se!! —

8.

Sreče prijazno naj solnce Vam sveti,
Bog Vam daj tukaj še več let živeti;

Radujte se zdravja, veselja povsod
To je, kar s serca želim Vam gospod!

9.

Bog Vam daj še mnogo let
V zdravji, radosti živet',
Enkrat pak po smert' telesa
Priti k zvoljenim v nebesa.

Učenci gospodu učitelju za god.

Narava je spet se na novo razvila
V zelenje in cvetje je zemljo povila,
Cvetice pomladne prijetno cvetó,
Otroci veselo si vence pletó.

Al prvi se šopek Vam danes daruje,
Ker danes veseli se god Vaš praznuje;
Cvetice duhteče vzemite gospod,
Serc naših še mladih ljubezni so plod!

Cvetlice ko nježne s prijetno dišavo
B' mo gledali večkrat v nebeško daljavo;
Od zgoraj prosili b' mo ljub'ga Bogá,
Da zdravje, veselje in srečo Vam dá.

Slovenska daruje Vam šopek mladina,
Cvetice rodila slovenska ledina,
In s trojnobarvenim je trakom povit,
Domače so cvetke, domači čmo bit'!

Učenci gospodu katehetu za god.

1.

Jz borne gredice
Cvetličice tri,
Zvezali smo v šopek
Otroci mladi.

Cvetlica najperva
Zahvala naj bo,
Da v svetih resnicah
Uč' te nas lepó.

Cvetlica pa druga
Ljubezen gorká,
Ki šolska mladina
Do Vas jo imá.

Jn tretja cvetlica
Najboljše željé,
K' jih more imeti
Mladinsko sercé,
Sprejmite te cvetke
Častiti gospod,
Ki Vam je prinese
Nedolžen otrok.

2.*)

Dan veseli je prisvetil
Danes Vašega godu,
Milo nas je razveselil
Dvignil misli nam k Bogu.

Večni Bog in oča mili
Srečo pravo naj Vam da;
Da bi srečni vselej bili,
Vsi želimo iz serca.

Cvetje krasno naj ovija
Se po potih Vaših dni,
Svet' ga raja lepotija
Naj naproti Vam žari. —

---

*) Se tudi za učitelja lahko vporabi.

Navke lepe in preblage,
K' je od Vas smo slišali,
Bodo nam vodila drage
Vselej naše žive dni.

Trud in poterpljenje milo
Ljubi Bog Vam plača naj;
Čednost lepih preštevalo
Naj Vas spremlja v sveti raj!

Prijatlju.

1.

Tebi vošim tristo sreč!
Tristo blagrov, in še več!
Vedno zdravje in veselje!
In ko pride enkrat smert,
Naj Ti bo svet raj odpert,
Naj Te angelj vanj popelje! —

2.

Če kdaj bo sreča Tvoja taka,
Kot jo prijatelj Tvoj želi,
Gotovo b'la jej ni enaka
Nobena še, kar svet stoji!

3.

Vse najlepše, vse najbolji!
Vse vesélo, vse po volji!
To Ti voši, dragi moj!
Vedno zvesti (Tinče) Tvoj.

4.

Kratko po stari navadi je bilo,
Kratko tud danes je moje vošilo,
Vošim Ti, dragi! poslušaj me le:
Vošim iz serca prav dobro Ti vse!

5.

To stara med nama navada je bila,
Da sva o godovih si srečo vošila
Že nekđaj ko skupaj otroka sva b'la,
Naj torej ta šéga še vedno velja!
Glej v mojem imenu Te listek obiše,
Poslušaj kaj zvesti prijatelj Ti piše:—
„Veselje Ti srečo in zdravje Bog daj,
Prav dolgo življenje, naposled svet raj!”

6.

Ljubila sva se dečka mala,
Zmir skupaj bila, skup igrala;

Zdaj sva sicer ločila se,
Pa najna sèrca vkup so še.

Čimu zatoraj besed'vati,
Vošila dolga Ti pisati?
Sercé samó naj govori,
Saj veš, da dobro Ti želi.

7.

Dobro jutro, jutro sveto!
Dobro jutro, lepi dan!
O da bil bi mnogo leto
Še med nami praznovan! —
Vinca dosti, kupe zlate,
Zdravje in sto družih sreč!
Jeli, to bi bilo zate? —
To Ti vošim, in še več.

8.

He, Bog Te živi, socie bone!
So leb' denn stets in Glück und Wonne!
Alegro! lustig! hopsasa!
He, Bog Te živi, že veljá! —

Pri vezovanji prijatlja.

(Zdravica.)

Sam. Le pijmo ga, le pijmo!
Le pijmo! že velja
Pa nánj ne pozabimo,
Ki nam ga piti da.

Vsi. Vsi kupice nalijmo,
Vsi skozi krog in krog,
Na Njega zdravje pijmo!
(Jovana) živi Bog!

Sam. Bog, dolgo let ohrani
(Jovana) našega!
Da dostikrat še zbrani,
Bi skup vezvali ga!

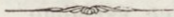
Vsi. Vsi kupice vzemimo
In terčimo okrog,
Na zdravje Mu napijmo:
(Jovana) živi Bog!

Sam. Naj hvala, čast Mu bode,
Ker je povabil nas,
Da Mu sušimo sode,
Da nam je kratek čas.

Vsi. Vsi kupice zvernimo!
Poteče naj do dna!
„Bog živi Ga!” zavpimo,
Bog živi! že velja!

Sam. Pomózi Bog Ti, brate!
Zdaj Te obrali smo;
Zato vsi vneti zate
Veseli kličemo:

Vsi. Oj živi, živi, živi!
Oj živi do nebá!
Oj živi, živi, živi!
Oj živi! že velja!!

II. Vošila za novo leto.

1.

Čeravno vert več cvetja nima,
Če se je tud osulo vse,
Čeravno rjove silna zima,
Cvetè cvetlica neka še,
Ki mrazu se ne da vmoriti;
K' je nič ne more zadušiti.

Letá mi v sercu je pognala,
Živi mi v sercu noč in dan,
In je: Ljubezen in zahvala,
Ki sem jo vedno Vam dolžan;
To v venec hočem dans poviti
In Vam, Gospod, ga pokloniti.

2.

Začelo se je novo leto,
Ki vabi opominja me,
Za dobro vse od vas prejeto
Pohlevno zahvaliti se,

Posebno kar je lani mila
Dobrota Vaša mi storila.

Ker leto Vam je ponovilo
Že (tri in štiridesetkrat) se,
V zahvalo sklenem tud vošilo,
Da bi se dostikrat Vam še,
Da dolgo, dolgo še veseli
In srečni, zdravi bi živeli.

„Bog živi Vas še mnoga leta!
Tako bom molil vsaki dan,
In v svoji milosti očeta
Mi dolgo srečnega ohran'! —
Da oče ste mi ljubeznjivi!
Zatorej kličem: „Bog Vas živi!”

3.

Spet veselo
Se začelo
Nam je sveto
Novo leto;
O da bi Vam ponovilo
Let veliko se število!
To je moje dans vošilo:

Da bi zdravi,
Ne v težavi,
Ne v britkosti,
Le v radosti,
V pravi sreči
Vedno veči,
Prav veseli
Doživeli
Dosti smeha,
Pa brez greha!
V blagostanji
V blagem djanji
Naj Vas večni Bog ohrani!
To Vam voši sin udani.

4.
Odeja snežna zemljo krije,
Ledene solze potok lije,
Zmerzuje v gaji ptičkov rod;
Pa zopet se spomlad rodila,
Cvetlice zale bo zbudila,
Obhajati narave god.

Tako po sercu zima brije,
Ko se veselja solnce skrije,

In stiska nas britkosti škit;
Pa zopet serce radovalo,
Veselja solnce bo zasjalo,
Otajal led bo sreče svit.

Zato na jutro nov'ga leta
V kraljestvo ljubega Očeta
Naj jasno vzdigne se okó;
Z nebes studenec večne sreče
Naj z blagoslovom Božjim teče —
Osrečovaje vso zemljo.

Tak naj Vam sreča vence spleta,
Sercé Vam greje ljubav sveta;
Tovarš Vam bodi sladek mir!
In nov'ga leta svitla zarja
Vam bo zlatila brez viharja
Veselega življenja tir.

(Danica.)

5.

Do zdaj Vas Božja roka je
Po potih vseh peljala,
Naj bi Vam tudi zanaprej
Voditeljca ostala.

Moliti hočem vsaki dan
Da to bi se spolnilo,
In z novim letom vedno bi
Nebó Vam jasno bilo.
In dolgo, dolgo da bi še
Na zemlji delovali,
Veseli, zdravi zmiraj b'li
Nikoli tugovali.

6.

Novo leto naj veselje
Vedno novo Vam rodi,
To so Vaš'ga sinka želje,
Kterih mi sercé gori. —
„Ljubo mamó in očeta
Moja draga obedva
Živi Bog še mnoga leta!
To Te prosim iz serca.”

7.

Léto pride, léto zgine,
Svét in vse se premení;
Le ljubezen ta ne mine,
K' mi s sercá za Vas gori.

To, moj oče, moja mati!
Zlasti prvi leta dan,
Vam iz sèrca darovati
Sin hvaležni je dolžan.

Ni dobrot mogoče šteti,
K' jih prejemal vsaki čas,
In posebno v lanskem leti,
Blagi starši, sem od Vas!

Kak' Vam hoče poverniti
Deček reven in ubog? —
Vedno čem za Vas moliti,
Da poplača vse Vam Bog!

8.

Eno leto utonilo
Spet je v mórje večnosti,
K' je do zadnje ure bilo
Priča božje milosti.

Dans začnemo z Bogom novo;
O sercé povzdigni se!
Hvali vsmiljenje Njegovo
Za dari prejete vse!

Zlasti čast naj bo Ti večna,
K' dal si starše mi, o Bog
Srota bi brez njih nesrečna,
Revček bil brez njih bi vbog.

Oh, ohrani mnoga leta,
Moje zdaj na zemlji vse ;
Mojo mamu in očeta, —
Moje starše ljubljene.

Zdrave v sreči in veselji
Živi, o Gospod, jih zdaj,
Enkrat pa jih tje popêlji
V večno hišo, — v sveti raj!

9.

(Majheno dete očetu.)

Oče! dans Vam obljubujem:
Priden hočem zmiraj biti
Pridno hočem se učiti;
Za dari se zahvaljujem,
K' ste mi lani je skazali
Stem ljubezen pokazali,
Ki imate jo do mene.

Molil vedno bom goreče,
Zdrave da Vas Bog ohrani
Vsega hudega obrani,
Podeli obilno sreče.

Delal bodem Vam veselje
Vsako spolnoval povelje,
Dete bom pokorno Vaše!

10.

(Prav majheno dete.)

Predragi starši! dete malo
Priserčno danes Vam zahvalo
Za vse prejeto dobro da,
In moli, prosi iz sercá:
„Da Bog Vas blagodari večni
Da bote vedno prav prav srečni!”

11.

Dete staršem.

Vas je meni Bog odločil,
Vaši skérbi me izročil,
Vse kar sem in kar imam,
Vse od Vas je, rad spoznam.

Scer ne morem poverniti
Vam nikoli, pa moliti
Hočem v sercu vsaki čas,
Da naj Bog poplača Vas.

Zlasti pervo jutro leta
Je dolžnost otroška sveta,
Da Očeta večnega
Prosim s celega sercá:

Glej z očmi dobrote svoje
Večni Oče! starše moje,
Jim veselje, zdravje daj,
Žegen Tvoj je spremlja naj!

Vsake jih nesreče brani,
Tvoj jim angelj stoj na strani,
Enkrat pa, ko pride smert,
Naj jim bo svet raj odpert.

Oh, ozri se nanje doli
Glej, njih dete za nje moli,
Vsliši, vsliši ga, Gospod!
Bodi ž njimi Ti povsod.

12.

Oh, otrok jaz trikrat srečni,
Ljube starše da imám!
Bodi Bog zahvaljen večni,
Čast zato Ti s serca dam,
Sreča to je prva zame! —
Kolk' otrok nesrečnih je,
So brez ateja, brez mame
Zapuščene srotice!

Torej hočem še moliti,
Da mi Vas ohrani Bog,
Ljubi starši! in prositi,
Da naj varje Vas nadlog
Zlasti dans, na novo leto,
Ga prositi čem s sercá,
Da Vam svojo milost sveto,
Da Vam svoj svet žegen da.

13.

Hitro léta nam tečejo,
Časa tek vse premeni,
Pridejo, živé, umrejo
S časom zemlje vse stvari.

Ena reč le ni minljiva,
Vseh preseže časov ték;
Večno mlada večno živa
Bo cvetela z veka v vek.

Bog se sam nad njo raduje
Jo rodilo je sercé; — —
In to dans Vam sin daruje:
Jej ljubezen je ime.

14.

Poverniti, starši mili!
Vseh dobrot Vam nisim vstani,
Ki ste mi je kdaj storili,
In pa še posebno lani.
Torej mólim vsaki čas,
Da v nebó se zléga glas:
„Večni Bog Vas blagodari,
Zdrave, srečne Vas obvari!”

15.

Majheno vošilce Vam prinese serce vneto:
„Mili Bog Vam naj dodeli srečno novo
leto!”

16.

Oče, ki me ste gojili
Noč in dan za mé skerbeli,
Pota prava me vodili
V svojem varstvu me imeli;
Čujte moje dans željé,
K' je rodilo je sercé:
Vsaki dan v nastopnem letu
Ure naj rodi vesele,
K' bodo še na sivo starost
Le vesel spomin imele.
Vsaki dan v nastopnem letu
Naj Vas najde srečne, zdrave,
Dokler bodete na svetu
Naj bežé od Vas težave!

17.

Naj bi roka Božja mila
Dobro vse Vam povernila,
Kar ste mi storili kdaj;
Bog naj letos Vam dodeli
Da bi sreče dost imeli
Več ko lani, nikdar manj!

18.

Leto zopet zatonilo
V neizmerno večnost je,
Več ne bo se povernilo
Novo je nastalo že;
Naj s srečo Vas obsuje
Zdravje, mir Vam podeli,
Vse kar serce poželjuje
Naj Vam da v obilnosti!

19.

(Prav majheno deticē.)

Čujte dans kaj dete vneto
Vam darí za novo leto
Malo seer je besedi,
Pa sercé je govori:
„Vedno hočem Vas ljubiti,
Vedno Vam pokoren biti,
In prositi čem Boga,
Da Vam dolgo srečo da!”

20.

Prijatlju.

Vošim radost Ti pomladno
In po leti senco hladno,
Kar Ti je v jeseni všeč,
In po zimi gôrko peč!

21.

Bog Te živi, dragi brate!
Vse karkolj bi bilo zate,
Naj Ti Bog obilno da!
Vse Ti vošim iz sercá. —

22.

Tobakajcu.

Vošim Ti danes, kar najbolj Ti drago,
Vošim tobaka Tí polno biságo! —

23.

Komurkoli.

Novo leto naj čez mero

Prave sreče Ti rodi!

In tako naj mnogotero

Leto se Ti ponovi!

24.

Srečo, zdravje in življenje dolgo

Zadovoljstvo in vesele dni,

Tebi naj v nastopnem novem letu

Naš nebeški Oče podeli!

III. Spominski listi.

1.

Ak temna postaja življenja stezica,
Da pota po morji nevarnem ne znaš,
Migljá ti nasproti presvitla danica,
Po blišu prijetnem jo lahko spoznáš!
Prečudno oživlja nje čista svetloba,
Po potu viharnem te varno peljá,
Ta spremlja popotne do temnega groba.—
Prijaznost je dar neumerjoč' ga duhá.

2.

Terpljenje da osoda nam v življenje,
Za hudo uro solnčni dan sledí.
Vojskvanje naše, trud in hrepenenje
Na dan ločenja večno nam miní!
Zato prijatelj dragi voljno nôsi
Težave, k' roka božja je dajè,
Saj kmalo ti po kratki zemlje noči
Krilatec dom zveličanih odpré.

3.

Ak tarejo tukaj te mnoge težave,
Če misli obupa duhá ti kalé,
Zaupno ozrí se na neba višave,
Gospod ti napolnil bo z upom sercé!

4.

Rožca ena zemeljske dolíne
Nam terplenja ure osladí,
Nje lepota vekomaj ne míne,
Vetru, zimi ona vbran stoji;
Ako svet razpade v razvalíne,
Slavna ljudstva zajdejo v pogín,
Nas Prijaznost sprem'nad zemske tmíne —
V grobu clo ne neha nje spomín.

5.

Potje nevarni v zavetje deržijo,
Ki íše pod solncem je zemeljski sín,
Jasni se dnevi z viharji verstijo,
Kterih ostane nam sami spomin.

6.

Cudno zares je človeško življenje,
V upu in strahu naš čolnič jadrá,
Morju enako duhá hrepenenje,
Meje nobene duh naš ne pozná.

7.

V logu duhovnem najlepše rastline
Prava Prijaznost je sladko imé,
Njena lepota na veke ne mine,
Duh se nje vzdigje nad zemske mejé.

8.

O vigrédi zemlja zbudí se iz spanja,
Cvetlice iz krila zelen'ga molé,
Vsaka veselo na novo poganja,
O juterni zori prot solncu duhté.
Le ena, ko zvene, za vselej pogíne,
Nič več ne ož'ví je prijazna spomlad,
Nam njena lepota na vekomaj míne,
Na mestu se njenem vzdiguje osát:
Pa ona ne rase po zemlje planjavah,
V zavetji duhovnem le ona cveti.
Njen duh se razširja po svetih višavah —
Nedolžnost se ona na zemlji glasi.

9.

Ko solnce
Nam zadnjič
Od zemlje
Zahaja,

Ko mračen postane ves zemlje že krog,

Nam zarja

Življenja

Na nebu

Ustaja,

Ki reši

Človeka

Posvetnih

Nadlog;

Je znamenje Kraljevo, življenja drevó,

Ki z groba nam kaže le gori v nebó.

10.

Ko truden

Popotnik

Po dolgem

Ločenji,

Po mnogih težavah, po mnogem terpenji

V rojstno dolinco, domú dohití,

Prijatlja
Ne najde
Ne znanih
Ljudi;
Mu Križa
Podoba
Na grobu
Zasije,
Nekdanjih prijatljov
Edini Spomin;
Pod solncem ne najde on več domačije,
Pri Križu ostane Adamovi sín.

11.

Marjetica zala podoba je mila
Prijaznosti prave, ki večno živi,
Če delež že naš je samotna gomila,
Na grobu zelenem v spominek cveti.
Enako cvetlici spomladni poganja
Drevesce življenja, prelepo cveti,
Od sreče prihodnje mladenču se sanja,
Med upom mu čolnič po morji leti;

Pa vigredi sanja na enkrat mu míne,
Vročina pod solncem ga iz spanja zbudi,
Telesa ga tarejo zdaj bolečine,
In skerb za prihodnost mu dneve grení.

12.

Silno kratko trupla je življenje,
V prvem cvetji tek že dokonča;
Duh pa Večen kliče nam vstajenje,
K' solnca, zvezd neskončno pot ravná.
Krilo zemlje truplo scer pokríje,
Duh pa v nas na zemlji ni domá,
Ud je on nebeške domačije,
V Bogu bitje večno on imá.

13.

Nad eno cvetlico oko se raduje,
Kraljica je ona vseh drugih rastlín,
Nam prava Prijaznost se ta imenuje,
V večne rodove je njeni spomín.

14.

Križa
Znamnje,
Bramba
Vernim,

Slabim nam serčnost dajé,

Kaže pot v zveličanje;

Križa

Zvezda

V sili

Zadnji

Vniči

Hudo

Vojske

Moč,

Križ prežene groba noč,

V Njemu najde

Vsak pomoč.

Križ drevo je nam življenja,

Upanje pri Njem zori,

Križ nam porok je vstajenja,

V Njem se zvoljen veseli.

15.

Ljubezen je senci ob zori podobna,

Ki manjši prihaja pred naš'mi očmi,

Prijaznost pa je kakor senca zahodna,

Ki rase, da solnce življenja vtemni.

16.

Hrast se strese, hrib se gane,
Svet in vse se spremeni;
Zvest prijatelj pa ostane
Tukaj — in še v večnosti.

17.

Kdo se pod solncem sme srečnega šteti?
Reči, da žalostnih dni ne pozná?
Zvezdica sreče prav redko nam sveti —
V sercu dovoljnem je ona domá.

18.

Na zemlje pokrajni stoji razvalína,
Zidovja mogočna prot nebu kipé,
Na skladih prepeva samotna deklina,
Je večen Spomin nje sloveče imé;
Viharja divjanje in morja šumenje
Ni v stan' je pregnati, na skali stoji,
Ta sveti človeku skoz časno življenje,
V znamenji Križa na grobu bliší.

19.

Samoten popotnik v daljni puščavi,
Od hoje utrujen pokoja želi,
Pripekan od solnca, v majhni daljavi
Nek griček zagleda, na njega hiti.
Na hribcu cvetlici spomladni cvetite,
Njun duh oživljenja po logu duhti,
Spomin in Prijaznost se cvetki glasite,
Z radostjo napolnite njega oči:
Vterga obe si, ju vzemši v desnico,
Nazaj se v temno puščavo podá,
Se več ne poverne na prejšno gorico,
Le rožici vedno še spremljate gá.

20.

Cvetličica modra na gričeku rase,
Najlepša je ona vseh drugih rastlin,
Njen zarod prekrasen na večne je čase —
Glasí se nam ona prijazen spomin.

21.

Vigred naša kmalo mine,
Kakor sanja se zgubi,

Cvet mladosti hitro zginé,
Nikdar več nazaj ga ní.
Komaj dobro se zavemo,
Že večer hladí obraz: —
Čujmo vedno, ker ne vemo,
Kdaj Gospod pokliče nas!

22.

Svetovi neznani, k' tam gori migljajo,
Z radostjo napolnijo naše oči,
Zaupanje terdno popotniku dajo,
Da Stvarnik mogočen nad nami živi.

23.

Če Bog s terpljenjem Te obiše
Posred svetá al v kotu hiše;
Sred britkih nuj zvestó pomnuj:
Da cvetje stisk, težav, terpljenja
Nam obrodi kdaj sad življenja,
Da cvete unstran groba lék
Za večni vék!

24.

Pobožnost in modrost
Povsod naj Te vodite,
Ljubezen in krotkost
V ljubezni dom vselite.

25.

Živeti moraš kot se gre,
Kakor pošteni vsi živé,
V ničesar se mešati ne,
Pa bodeš nič, in bodeš vse.

26.

Te serčno pozdravljam
Čez hribe, goré;
Pri Tebi do smerti
Bo moje sercé!

27.

Bodi v tugi, bodi v šali
Zmir ponižno Boga hvali!

28.

Nikjer stanu ni brez težave,
Med cvetkami tud tern tiči; —
Dovoljnost vir je sreče prave,
Življenje ki nam osladi.

29.

Naj tud ločila naju narave stena je —
V ljubezni nevenljivi ostane nam sercé.

30.

Misli ene sva imela
Zmiraj bila sva vesela;
Ljubila se sva kot brata
Doba je minula zlata.
Ura je ločitve bila
S tužnostjo se sva ločila;
Ljubav najna pak ne mine
Ona seže tud v daljine.

31.

Podoben bod' vijolici
V germovji, ki skrivaj tiči.
Bod' priden in ponižen rad,

Ti dalo bo najlepši sad.
Ponižna serca Bog zvišuje,
Prevzetnost pa le zametuje.

32.

Beri rad in premišluj,
Si modrosti pridobljaj!

33.

Dobro serce žlahno bije,
Čednost sama z njega sije.

34.

Nadloge in križi so temne noči,
Da potlej za njimi nam lepše svitli.

35.

Pravo življenje,
Terdno veselje
Le je v višavi
V Večnega slavi;
Gori, le gori vse sreče žive,
Gori, le gori se dvigaj sercé!

IV. Grobni napisi.

1.

Enak je vseh prihod v življenje,
Pozdrav'mo z jokom zemlje dan,
Enako naše je ločenje,
Osoda vseh je grob strašán.

2.

V senco cipresno vsa pota peljajo,
Vse stezé življenja se tukaj mejé,
Vsi, ki po zemeljskem morji veslajo,
V logu cispresnem stanovanje dobé.

3.

Nadloge vse pri groba vratih
Nehájo sinom zemeljskim,
Tu spijo revni pri bogatih
V hladnem krilu maternem.

4.

O bratje preljubi, ki se veselíte
V družbi presrečni izvoljenih tam,
Po časni nam smerti telesa odprite
Duhovno kraljestvo s prijaznim' rokam'!

5.

Kristjan na zemlji ni domá,
Kraljestva ud je večnega,
Popotva gori nad zvezdé,
Kjer bratje sestre mu živé!

6.

Povzdigni se človek od zemlje v nebesa,
Ti znaminje Križa le gori velí,
Kjer čaka življenje po smerti telesa
Nas v živih deželi, k' ločitve več ní!

7.

Večno noč ne bo terpela,
Groba spanje večno né,
Tromba sodna bo zapela,
Mertvi bodo zbud'li se!

8.

V cipresnem logu mir prebiva,
Tu šum pozemljski nehá,
Oči solzica ne zaliva,
Tu pokoj večni je domá.

9.

Tu počíva dete málo,
Ki poznalo ni svetá,
Hitro tek je dokončalo,
Mati zemlja krije ga.

10.

Od žene rojen kmalo zgíne,
Kot cvet usahne, obledi,
Enako rožci čas mu míne,
K' jo sapa zimska posuší.

11.

Oh, solzite se cvetlice,
In pobésite glavíce,
Ki okolj groba rasete!

Tu počiva mati mila,
Oh! prezgodaj jo zakrila
Srotam černa zemlja je!

12.

Blagi oče tu počiva,
Obžal'van od treh otrók,
Njega duh pa gor prebiva,
Kjer nehá britkost in jók.

13.

Kot drevesca zelenijo
Vnovič spomladanski čas,
Tudi mertvi se zbudijo
Na posledne sodbe glas.

14.

Čuj popotnik, kaj ti z groba
Tvoj prijatelj govori:
„Glej moj delež je trohnoba,
„To boš kmalu tudi ti!

15.

Mogočen danes, jutri zgíne,
Spomin njegov se v grob zgubi,
Njegovi konc so bolečine,
On zopet v prah se spremeni.

16.

Trohljivo je telo vsejano,
Pa netrohljivo vstalo bo
Meseno je u zemljo djano,
Duhovno pa bo z groba šlo;
Ko pride velke sodbe čas,
Trobente ga bo zbudil glas.

17.

V družbi tihi mir prebiva,
Šum posvetni tu nehá,
Mah zelen kosti pokriva —
Tu popotnik —, si domá!

18.

Rahlo naj te zemlja krije,
Spavaj dragi brat sladkó
Luč nebeška naj ti síje,

Mir in pokoj naj ti bo!
Kmalu nam tud ura bīje,
Da za tabo pridemo
V kraj veselja in mirú
V večēn pokoj, k Stvarniku!

19.

Gospod, ki 'z nič nam da življenje,
Z' besedo „bodi” ustvari vse,
Poklical bode nas v vstajenje,
On sam je pot v zveličanje.

20.

Rahlo naj Te ruša krije,
Spavaj dragi brat sladkó;
Luč nebeška naj Ti sije,
Mir in pokoj naj Ti bo.

21.

Ne vemo, kdaj se smert prikrade,
Pa vemo to, da enkrat se;
Ob enem vdari stare, mlade,
Al kdaj ga bo, ne vé nihče!

22.

Ti, ki tukaj se sprehajaš,
In po grobih tu postajaš,
Kmalu bodeš tu med nami
Morda ravno v moji jami;
Zdaj cveteče truplo tvoje
Namestilo bode moje.

23.

Truplo moje tu počiva,
Duša tam plačilo vživa;
Kličem milo s temne jame:
„Moli, o prijatelj, za-me!”

24.

Preden moje vse košice
Bodo zopet prekopali
Bo zvenelo Tvoje lice;
Poleg mene
Bodo Tebe
Znabit' tukaj pokopali.

25.

Gledaš simtertje krog sebe,
Iščeš kdo da tu, al tam leži,
Sliši, kaj iz groba kličem Ti:
„Danes mene, jutri Tebe!”

26.

Zapustil davno že nečimerni si svet,
Nam upanje ostaja: Da vidimo se spet.

27.

Oh, dobrotnika v nadlogi
Revni pogrešujejo;
Znanci in hvaležni ubogi
Te Bogu zročujejo.

28.

Sercé sirot za Tabo vpije!
Kdor Te poznal je, to želi:
Naj ljuč nebeška tam Ti sije
Bridkosti in težav kjer ni.

29.

Pa, čeravno si od nas
Tí obernil svoj obraz,
Mi vsi skupaj
Bomo tukaj
Tebe pomnili vsak čas!

30.

Grenke solzice po Tebi točimo
Zvesto oziramo se v domovíno,
Kjer duša Tvoja veční mir obhaja,
Naj večno vživa vse sladkosti raja'.

31.

Po Tebi, bratec, jokamo solzice
Naj lahka bo odeja Ti zemljice,
Do dneva, ko v življenja novi zori
Nam domovina slajša se odtvori.

32.

Blagor mu, ki se spočije,
V černi persti v Bogu spi!
Lepše solnce njemu sije,
Lepša zarja rumeni.

33.

Lej o človek! truplo moje,
Mlado še, pa bo strohnelo;
Spomni se, da tudi Tvoje
Kmalu bode odcvetelo.

34.

Mileje solnce naj Te tam obsije, —
Zavetje sprejme lepše domačije!

35.

Naj, o ljubi oče (ljuba mati)! truplo vaše
Mirno v grobu temnem tu počiva;
Duša pa na mile prošnje naše
Naj nebeško tam veselje vživa.

36.

Kmal strohnelo bo rebrovje moje,
Vendar kličem še iz temne jame:
Dajte, o otroci, serca svoje
Bogu, in — molite za-me!
Da v nebesih tam se snidemo
In se nikdar več ne ločimo.

37.

(Divici.)

Si ponižna rožica cvetela
Tu na zemlji le za Jezusa,
Zdaj pa novo pesem bodeš pela
Kot divica v družbi Jagnjeta.

38.

Mlada še sem svet že zapustila,
Da bi Tebe, človek, v tem učila:
Kak nečimerno je vse na sveti,
Da boš moral tudi Ti umreti!

39.

Cvetela sem, al naglo sem zvenela;
Zvenela sem, da lepše bom cvetela.

40.

Ne jokajte! — Od vas se sem ločila,
V nebesih bom Boga za Vas prosila!

41.

Skozi grob so vrata le
Ki odtod v nebo deržé.

42.

Rajniki! spavaj sladko v hladnem kraji,
Odpočij se truda bolečin,
Prejmi nezvenljivi venec v raji
Tukaj bode večn Tvoj spomin!

43.

Srečni, ktere zemlja krije,
Kak počivajo sladkó!
Bolečina jih ne vije
Stiske v grob ne prederó.

44.

Oj nikar se ne solzimo,
Kviško, kviško se ozrimo,
Upamo da duša gori
Je med angeljskimi kori!

45.

Zemlja mati je terpljenja,
Kterega se nisi bal,
Venec večnega življenja,
Jezus je zató Ti dal!

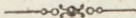

K a z a l o.

I. Godovnice.	Stran
Očetu ali materi	3
Sin očetu iz ptujega kraja	10
Očetu	11
Materi	12
Hči materi	12
Sin očetu	13
Dete materi	14
V god matere	14
V god očeta	17
Družba očetu ali učitelju	19
Bratu	20
Materi	21
Hčerka očetu	22
Materi ali učenici	23
Staršem	24
Otrok očetu iz ptujega kraja	25
Oddaljen otrok materi	27
Dobrotniku	28
Učitelju	29
Nekdanjemu učitelju	31
Komurkoli	32

	Stran
Učenci gospodu učitelju za god	35
Učenci gospodu katehetu za god	36
Prijatlju	38
Pri vezovanji prijatlja	41
II. Vošila za novo leto	43
Dete staršem	50
Prijatlju	56
Tobakajcu	56
Komurkoli	57
III. Spominski listi	58
IV. Grobni napisi	71

an
35
86
88
41
43
50
56
56
57
58
71

Pri Jan. Giontini-ju v Ljubljani se tudi dobijo:

Jais, P. A., Jezus prijatelj otrok, ali pustite priti k meni otročiče. Bukvice polne naukov, molitev in pesem, za svoje ljube farmančke spisal. V Ljubljani. Nevezane 10 kr., trdo vezane 20 kr., v pol usnji 30 kr., v usnje 40 kr., z zlatim obrezkom 50 kr., v lepi pozlačeni pariški vezi 30 kr., z zlatim obrezkom 40 kr.

Taiste nemške in slovenske. Nevezane 20 kr., trdo vezane 30 kr., v pol usnji 40 kr., v usnji 45 kr., z zlatim obrezkom 60 kr.

Jaisa, Eg. P., Bukvice polne molitev in lepih naukov za manjši in večji mladost, kakor tudi za odraščene ljudi dobre. Poleg nemškiga. Z veliko podobami. V Ljubljani. Četerti natis. Nevezane 18 kr. Trdo vezane 30 kr., v pol usnji 36 kr., v usnji 50 kr., v usnji z zlatim obrezkom 65 kr., v platni 45 kr., z zlatim obrezkom 50 kr.

Pirhi za device, ali molitve in nauki, ktere naj si pobožna devica in sleherna poštena žena večkrat k sercu vzame. Z 1 podobo 3 kr., dvanajst vkup 30 kr.

Resnice, perve in nar potrebniši svete keršanske katoliške vere za nar manjši učence 4 kr., dvanajst 40 kr., za premije 15 kr.

Šlör, Dr., Napeljevanje vesoljno ali veliko spoved opravljati. Vezane 10 kr., dvanajst 1 gld.

Costa E. H. Dr., Postojnska jama. Z 1 podobo in 1 planom jame. V Ljubljani 1863. 40 kr.

Čas je zlató. Podučna povest za mladost. V Ljubljani 1864. 36 kr., za premije 50 kr.

Jeran L., Sveti Juri serčni vojšak. Serčnim slovenskim mladenčem. V Ljubljani 1851. 14 kr., za premije 24 kr.

Najdenček ali pravični se tudi živine usmili. Iz nemškega. V Ljubljani 1860. 14 kr., za premije 30 kr.

Sveta devica in dekla Cita. V Ljubljani 1846. Vezane 14 kr., za premije 24 kr.